

FILHARMONIA
SZCZECIN

Szanowni Państwo,

dobrym obyczajem przyjętym w salach koncertowych jest oklaskiwanie wykonawców wieloczęściowego utworu dopiero po jego zakończeniu. Krótkie przerwy między poszczególnymi częściami wypełnione są ciszą. Brawa między częściami, a jeszcze gorzej – w trakcie dłuższej pauzy mogą rozpraszać wykonawców oraz innych słuchaczy, a przez to zburzyć budowane przez muzykę napięcie i nastrój.

Piątek – 21 lutego 2025 roku – godz. 19.00

GRANDIOSO Zaproszenie do tańca

Orkiestra Symfoniczna
Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie

Tomasz Daroch wiolonczela
Sergey Simakov dyrygent

W programie:

ANTONÍN DVOŘÁK
Uwertura koncertowa „Karnawał” op. 92 [10']

JOSEPH HAYDN
II Koncert wiolonczelowy D-dur Hob. VIIb:2 [25']
– Allegro moderato
– Adagio
– Rondo (Allegro)

/przerwa/

KAROL SZYMANOWSKI
II Symfonia B-dur op. 19 [35']
– Allegro moderato e grazioso
– Tema e variazioni (Lento) – Fuga (Allegro moderato, molto energico)

Realizacja koncertu we współpracy z Polskim Wydawnictwem Muzycznym w ramach programu TUTTI.PL promującego wykonawstwo muzyki polskiej.

TOMASZ DAROCH

Urodził się w rodzinie o artystycznych tradycjach – naukę gry na wiolonczeli rozpoczął w wieku 7 lat. Ukończył z wyróżnieniem Staatliche Hochschule für Musik und Darstellende Kunst Mannheim w Niemczech oraz Akademię Muzyczną w Łodzi, gdzie w 2018 roku uzyskał stopień doktora sztuk muzycznych, a obecnie pracuje na stanowisku adiunkta. Od 2019 roku jest także liderem grupy wiolonczel NFM Orkiestry Leopoldinum.

Artysta jest laureatem wielu międzynarodowych konkursów, m.in. I nagrody i Grand Prix VIII Międzynarodowego Konkursu Wiolonczelowego im. Witolda Lutosławskiego w Warszawie, II nagrody Międzynarodowego Konkursu Wiolonczelowego im. Pablo Casals w Budapeszcie oraz III nagrody i nagrody publiczności V Międzynarodowego Konkursu Wiolonczelowego im. Antonio Janigro w Zagrzebiu. Zwyciężył w XLIV Międzynarodowym Konkursie Instrumentalnym w Markneukirchen w Niemczech. Otrzymał również I nagrodę na IV Międzynarodowym Konkursie Muzycznym im. Michała Spisaka w Dąbrowie Górniczej oraz II nagrodę na V Międzynarodowym Konkursie Indywidualności Muzycznych im. Aleksandra Tansmana w Łodzi.

Jako solista zadebiutował w wieku 14 lat z orkiestrą Filharmonii Łódzkiej. Od tamtej pory koncertował z czołowymi polskimi orkiestrami oraz wieloma orkiestrami europejskimi. Współpracował z tak wybitnymi dyrygentami, jak Vladimir Spivakov, Jonathan Darlington, Giancarlo Guerrero, János Kovács, Jacek Kasprzyk, Jerzy Maksymiuk, Marek Pijarowski, Agnieszka Duczmal, Tadeusz Strugała i Krzysztof Urbański. Od 2011 roku współtworzy Polish Cello Quartet, z którym stale koncertuje, a także corocznie organizuje Międzynarodową Akademię Wiolonczelową zrzeszającą wiolonczelistów z całego świata.

Tomasz Daroch dokonał wielu nagrań radiowych, telewizyjnych oraz płytowych. Do jego ostatnich dokonań należy m.in. nagrodzona Fryderykiem 2023 (w kategorii „Album roku – recital solowy”) płyta „Monologue” (DUX) złożona z polskich dzieł na wiolonczelę solo.

Artysta gra na wiolonczeli Ursa W. Mächlera z 2011 roku.

SERGEY SIMAKOV

Jest uważany za jednego z najwybitniejszych dyrygentów swego pokolenia. Odnosi sukcesy zarówno w klasycznym repertuarze koncertowym, jak i operowym; jego wszechstronność jest doceniana przez uznane orkiestry całej Europy.

Ukończył studia dyrygenckie w konserwatoriach muzycznych w Kazaniu i Fryburgu pod kierunkiem Fuata Mansurova, Scotta Sandmeiera i Lutza Köhlera. Doskonalił swój warsztat u tak wybitnych dyrygentów, jak Iván Fischer, Jorma Panula, Eri Klas, Daniel Raiskin, Ilan Volkov, Sian Edwards i Marko Letonja. Jest laureatem wielu nagród na międzynarodowych konkursach dyrygenckich, m.in. Międzynarodowego Konkursu Dyrygenckiego „Jeunesses Musicales” w Bukareszcie (2015), w 2023 roku otrzymał „Srebrną Batutę” (II lokata) i Nagrodę Orkiestry Symfonicznej Filharmonii Śląskiej na II Międzynarodowym Konkursie Dyrygentów im. Grzegorza Fitelberga. W latach 2012–2016 był członkiem DIRIGENTENFORUM Niemieckiej Rady Muzycznej.

Sergey Simakov dyrygował wieloma orkiestrami i zespołami, m.in. Stuttgarter Philharmoniker, Konzerthausorchester Berlin, Iceland Symphony Orchestra, Nord Netherlands Symphony Orchestra, Orchestre Philharmonique de Strasbourg, Moscow Philharmonic Orchestra i George Enescu Philharmonic Orchestra. Do teatrów operowych, z którymi współpracował, należą Mecklenburgisches Staatstheater Schwerin, Theater Ulm i Komische Oper Leipzig. Znaczącym sukcesem była jego interpretacja „Napoju miłosnego” Donizettiego w Staatstheater Cottbus, o czym świadczą wielce pozytywne recenzje krytyków. Jest założycielem i dyrektorem artystycznym Giraud Ensemble Chamber Orchestra, z którą w 2019 roku wydał bardzo dobrze przyjęty album, zawierający dzieła Poulenc’a, Prokofiewa i Gouldy. Wcześniejsza płyta Simakova nagrana z tym zespołem („PRIMUS”) ukazała się w 2017 roku. Sam Giraud Ensemble (mający siedzibę w Zurychu od swego powstania w 2015 roku) był chwalebny za „precyzyjną i przejrzystą interpretację” (Das Orchester).

Od 2017 roku Sergey Simakov wyklada dyrygenturę orkiestrową w Hochschule für Musik we Fryburgu.

GRANDIOSO

Zaproszenie do tańca

Otakar Šourek, biograf **Antonína Dvořáka** (1841–1904), podkreślał jego głęboką religijność – przejawiała się ona między innymi w tym, że kompozytor w naturze widział niezgłębione dzieło Boskiej woli; zarazem (w nieco panteistycznym sensie) postrzegał samą naturę jako dawczynię życia we wszelkich jego aspektach: zarówno powabnych, jak i odstręczających. Niewątpliwie taki światopogląd pięćdziesięcioletniego kompozytora wpłynął na pomysł stworzenia cyklu uwertur koncertowych – tak powstał tryptyk „Natura, życie i miłość”. Owe trzy utwory łączy wiele wspólnych motywów muzycznych, ostatecznie jednak mistrz postanowił je rozdzielić, nadając im kolejne numery opusowe. Druga z uwertur to **Karnawał op. 92** („Karneval”, 1891 – pozostałymi są „Na tonie przyrody” i „Otello”).

Tytuł słuchanego dziś dzieła krytycy kojarzą z obrazem „karnawału życia”, niepojętej i oszałamiającej mnogości bytów; traktuje się je niekiedy jako świeckie *post scriptum* do ukończonego nieco wcześniej „Requiem”. Sam kompozytor nie zasugerował jakiegokolwiek konkretnego pozamuzycznego programu.

Tradycyjną formę sonatową twórca poszerzył o rodzaj intermezza, którego senna atmosfera kontrastuje z witalnością tematu głównego. Utwór Dvořák zdedykował Uniwersytetowi w Pradze, który przyznał mu zaszczytny tytuł doktora *honoris causa*. (10')

Wiolonczeliści zawdzięczają **Josephowi Haydnowi** (1732–1809) dwa koncerty: pierwszy (w tonacji C-dur) powstał na początku lat sześćdziesiątych XVIII wieku, drugi jest młodszy o lat mniej więcej dwadzieścia. Oba kompozytor stworzył podczas pracy u książąt Esterházych. **II Koncert wiolonczelowy D-dur** (1783) – wedle dawnej już tradycji – został napisany dla Antona Krafa, pierwszego wiolonczelisty orkiestry dworskiej. Miał on nie tylko wpłynąć na kształt partii solowej, ale przez dłuższy czas uchodził nawet za prawdziwego twórcę dzieła – aż do 1951 roku, tj. do chwili odkrycia autografu Haydna. Zaledwie od pięciu lat wiemy natomiast, że prawykonania Koncertu D-dur dokonał londyński wirtuoz James Cervetto, szczególnie ceniony za barwę i ekspresję swego instrumentu. W świetle recenzji z 1784 roku jest jasne, że partytura idealnie wykorzystwała jego walory: liryzm i wirtuozerię. Orkiestra została tu ograniczona do smyczków oraz pary obojów i rogów.

Warto pamiętać, że to dzięki Haydnowi dokonana się godna uwagi emancypacja wiolonczeli, której udało się zastąpić jako instrument basowy wiole da gamba. To Haydn ustabilizował jej miejsce w orkiestrze, a także usamodzielniał ją w roli instrumentu solowego – mistrzowsko wykorzystał w obu koncertach wszystkie jej rejestry, posługując się „jedną, samodzielną techniką wiolonczelową, zapożyczoną od wiolonczelistów-praktyków, ale przetworzoną w sposób wielce indywidualny” (R. Suchec-ki). (25')

Dwuczęściowa budowa **II Symfonii B-dur op. 19** (1909/1910) Karola Szymanowskiego nawiązuje do wzoru, który kompozytor wypracował w II Sonacie fortepianowej A-dur. Oba dzieła składają się z allegra sonatowego oraz zwięźzonego fugą tematu z wariacjami (w symfonii jest ich sześć). Jednakże temat oraz dwie pierwsze wariacje łączą się wyraźnie w całość zastępującą część wolną, a kolejne trzy odpowiadają tradycyjnemu scherzu, poprzedzona ostatnią wariacją fuga zamyka całość jako finał. Krytycy są zgodni, że dzieło raczej dopełnia poprzedni okres twórczości Szymanowskiego niż otwiera nowy. Jeśli chodzi o tradycję muzyczną, symfonii tej blisko wciąż do Richarda Straussa – ale niektóre miejsca przywodzą już na myśl nowocześniejszy styl Claude'a Debussy'ego.

Aczkolwiek w tytule symfonii pojawia się tonacja B-dur (wskazuje na nią pierwszy akord orkiestry), w swym dalszym przebiegu ta nasyczona chromatycznymi komplikacjami muzyka coraz bardziej oddala się od centrum tonalnego. Warto wsłuchać się w urzekający główny temat części pierwszej (Allegro moderato e grazioso), intonowany zaraz na początku przez skrzypce solo.

Pierwsze ogniwo drugiej części to głęboki i pełen wyrazu temat (Lento) wraz z dwiema pierwszymi wariacjami (L'istesso tempo), które również eksponują liryzm tematu. W ogniwie następnym, czyli rozbudowanej wariacji III (Scherzando, molto vivace), Szymanowski opracowuje w nader wyrafinowany sposób nie tylko główny temat, lecz i wcześniejszy materiał melodyczny, upodabniając ten fragment do efektownego „koncertu na orkiestrę”, w którym rozmaite grupy instrumentów popisują się swą grą. Dołączają się do niego dwa stylizowane dawne tańce dworskie: gawot i menuet. Ostatnia wariacja (Vivace e capriccioso) wiedzie wprost do fugi (Allegro moderato, molto energico) – jej pierwszy temat wywodzi się z tematu wariacji. Fuga jest wielce kunsztowna i rozbudowana: po wspomnianym pierwszym temacie wchodzi jeszcze kolejne cztery (!), a całość pod względem konstrukcyjnym sprawia nieodparte wrażenie rekapitulacji całej symfonii.

Teresa Chylińska komentuje: „Przekonanie o wyjątkowym miejscu II Symfonii w dziejach polskiej symfoniki nie było wyrazem megalomanii Szymanowskiego. On znał dobrze swoich poprzedników na tym polu, zdawał sobie sprawę, że gatunek ten wykołysały nie te piastunki, co trzeba”. Albowiem widziana na tle dokonań Zygmunta Noskowskiego, Emila Młynarskiego czy Ignacego Jana Paderewskiego II Symfonia Szymanowskiego „jest rzeczywiście dziełem, »jakiego nigdy jeszcze żaden Polak nie napisał«, bo powstałym z czystej materii muzycznej i tylko jej prawom poddany”. (35')

Piotr Urbański

Zapraszamy na kolejne koncerty:

28.02. **GRANDIOSO** **Róg obfitości**

pt, 19.00 koncert symfoniczny

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie

Gabriel Czopka waltornia

Johannes Klumpp dyrygent

W. A. MOZART – Thamos, król Egiptu KV 345 (fragmenty)

R. STRAUSS – I Koncert waltorniowy Es-dur op. 11

F. SCHUBERT – IX Symfonia C-dur „Wielka” D. 944

07.03. **GOŚCIE W FILHARMONII** **Muzyka ciszy**

pt, 19.00 koncert chóralny

Chór Polskiego Radia – Luślawice

Maria Piotrowska-Bogalecka dyrygent

J. RUTTER – God Be in My Head

J. MACMILLAN – A Child's Prayer, Lux aeterna

A. PÄRT – Da pacem Domine

R. R. BENNETT – A Good-Night

J. RHEINBERGER – Abendlied

H. HOWELLS – Requiem (fragmenty)

J. CAMERON – Lux aeterna (oprac. wariacji „Nimrod” E. Elgara)

J. TAVENER – Svyati

14.03. **GRANDIOSO** **Esencja Wiednia**

pt, 19.00 koncert symfoniczny

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie

FeelHarmony Quintet

Liya Petrova skrzypce

Przemysław Neumann dyrygent

L. van BEETHOVEN – Uwertura do baletu „Twory Prometeusza” op. 43

L. van BEETHOVEN – Koncert skrzypcowy D-dur op. 61

J. HAYDN – Divertimento B-dur Hob. II:46

J. BRAHMS – Wariacje na temat Haydna op. 56

Sehr geehrte Damen und Herren,

bei mehrteiligen Kompositionen ist es im Konzertsaal allgemein üblich, erst nach dem Verklingen des Gesamtwerkes zu applaudieren. In den kurzen Pausen zwischen den einzelnen Sätzen herrscht Stille. Applaus zwischen den Sätzen oder gar während einer längeren Pause im Stück kann Musiker und Zuhörer ablenken und so die durch die Musik geschaffene Spannung und Stimmung zunichtemachen.

Freitag – 21. Februar 2025 – 19.00 Uhr

GRANDIOSO Aufforderung zum Tanz

Sinfonieorchester
der Mieczysław-Karłowicz-Philharmonie Szczecin

Tomasz Daroch Cello
Sergey Simakov Leitung

Programm:

ANTONÍN DVOŘÁK
Konzertouvertüre „Karneval“ op. 92 [10']

JOSEPH HAYDN
Cellokonzert D-Dur Hob. VIIb:2 [25']
– Allegro moderato
– Adagio
– Rondo (Allegro)

/Pause/

KAROL SZYMANOWSKI
II Sinfonie B-Dur op. 19 [35']
– Allegro moderato e grazioso
– Tema e variazioni (Lento) – Fuga (Allegro moderato, molto energico)

Das Konzert wird in Zusammenarbeit mit dem Polnischen Musikverlag (PWM) im Rahmen des Programms TUTTI.PL zur Förderung der Aufführung polnischer Musik realisiert.

TOMASZ DAROCH

Er wurde in eine Familie mit künstlerischen Traditionen hineingeboren, mit 7 Jahren begann er mit dem Cellounterricht. Sein Studium absolvierte er mit Auszeichnung an der Staatlichen Hochschule für Musik und Darstellende Kunst Mannheim sowie an der Musikakademie Lodz, wo er 2018 promovierte – derzeit ist er dort als Assistenzprofessor tätig. Seit 2019 ist er auch Stimmführer der Cellogruppe des NFM-Orchesters „Leopoldinum“.

Er erhielt zahlreiche Preise, darunter den 1. Preis und den Grand Prix beim 8. Internationalen Witold-Lutoslawski-Cellowettbewerb in Warschau, den 2. Preis beim Internationalen Pablo-Casals-Cellowettbewerb in Budapest, den 3. Preis und den Publikumspreis beim 5. Internationalen Antonio-Janigro-Cellowettbewerb in Zagreb, den 1. Preis beim 44. Internationalen Instrumentalwettbewerb in Markneukirchen, den 1. Preis beim 4. Internationalen Michał-Spisak-Musikwettbewerb in Dąbrowa Górnicza und den 2. Preis beim 5. Internationalen Aleksander-Tansman-Musikeinzelwettbewerb in Lodz.

Sein Debüt als Solist gab er im Alter von 14 Jahren mit dem Orchester der Philharmonie Lodz. Seitdem ist er mit führenden polnischen und vielen europäischen Orchestern aufgetreten. Er hat mit Dirigenten wie Vladimir Spivakov, Jonathan Darlington, Giancarlo Guerrero, János Kovács, Jacek Kasprzyk, Jerzy Maksymiuk, Marek Pijarowski, Agnieszka Duczmal, Tadeusz Strugała und Krzysztof Urbański zusammengearbeitet. Überdies ist er Mitgründer des Polish Cello Quartet – er konzertiert mit diesem Ensemble regelmäßig und organisiert jährlich die International Cello Academy, an der Musiker und Musikerinnen aus der ganzen Welt teilnehmen.

Tomasz Daroch hat viele Rundfunk-, Fernseh- und CD-Aufnahmen realisiert – zu den jüngsten gehört das Album „Monologue“ (DUX) mit polnischen Werken für Solocello, das 2023 mit dem Fryderyk-Preis (in der Kategorie „Album des Jahres – Solorezital“) geehrt wurde.

Der Künstler spielt ein Cello von Urs W. Mächler, gebaut im Jahr 2011.

SERGEY SIMAKOV

Sergey Simakov zählt zu den herausragenden Dirigenten seiner Generation und ist im Bereich des klassischen Konzertrepertoires und der Oper erfolgreich. Aufgrund seines vielseitigen Repertoires wird er von namhaften Orchestern in ganz Europa geschätzt.

Ausgebildet bei Dirigenten wie Iván Fischer, Jorma Panula, Eri Klas, Daniel Raiskin, Ilan Volkov, Sian Edwards und Marko Letonja, absolvierte Simakov sein Studium im Fach Dirigieren in Kasan und Freiburg bei Fuat Mansurov, Scott Sandmeier und Lutz Köhler. Er wurde mehrfach bei internationalen Dirigierwettbewerben prämiert, darunter 2015 bei der International Conducting Competition „Jeunesses Musicales“ Bukarest und 2023 mit dem 2. Preis („Silver Baton“) bei der Grzegorz Fitelberg International Competition for Conductors und dem Silesian Philharmonic Symphony Orchestra Award. Von 2012 bis 2016 war er Stipendiat des DIRIGENTENFORUMS des Deutschen Musikrats.

Dirigate führten ihn u.a. an das Mecklenburgische Staatstheater Schwerin, das Stadttheater Ulm sowie die Komische Oper Leipzig. Ein einschlagender Erfolg war Donizettis „L'elisir d'amore“ am Staatstheater Cottbus, bei der Simakov für seine Interpretation mit „gehöriger Verve“ und er selbst als „echter Operndirigent“ herausgehoben wurde. Er arbeitete auch u.a. mit den Stuttgarter Philharmonikern, dem Iceland Symphony Orchestra, dem Konzerthausorchester Berlin, dem Nord Netherlands Symphony Orchestra, dem Orchestre Philharmonique de Strasbourg, dem Moscow Philharmonic Orchestra und dem George Enescu Philharmonic Orchestra zusammen. Als Gründer und künstlerischer Leiter des Giraud Ensemble Chamber Orchestra veröffentlichte er 2019 eine vielbeachtete CD mit Werken von Poulenc, Prokofjew und Goulda. Besonders hervorgehoben wurde das „pointierte und transparente Spiel“ (Das Orchester) des 2015 gegründeten und in Zürich ansässigen Orchesters unter seiner Leitung. Eine frühere CD mit diesem Ensemble („PRIMUS“) erschien 2017.

Seit 2017 ist Simakov Lehrbeauftragter im Fach Orchesterleitung an der Hochschule für Musik Freiburg.

GRANDIOSO

Aufforderung zum Tanz

Otakar Šourek, der Biograf von **Antonín Dvořák** (1841–1904), hob dessen tiefe Religiosität hervor, die sich u.a. darin äußerte, dass der Komponist in der Natur das unergründliche Werk des göttlichen Willens sah; gleichzeitig betrachtete er (gleichsam in pantheistischem Sinne) die Natur selbst als Geberin des Lebens in all seinen (sowohl schönen als auch abstoßenden) Aspekten. Zweifellos beeinflusste diese Weltanschauung des fünfzigjährigen Komponisten die Idee, einen Zyklus von Konzertouvertüren zu schaffen – so entstand das Triptychon „Natur, Leben und Liebe“. Die drei Stücke sind auch musikalisch-thematisch eng aufeinander bezogen, der Schöpfer beschloss jedoch, sie voneinander zu trennen: Die Ouvertüren bekamen also separate Opusnummern. Die zweite – Opus 92 – trägt den Titel **Karneval** (1891), die übrigen heißen „In der Natur“ und „Othello“.

Der Titel des heute präsentierten Werkes wurde von Kritikern mit dem Bild eines „Karnevals des Lebens“, einer unfassbaren, atemberaubenden Vielfalt der Seienden, in Verbindung gebracht; manchmal betrachtet man es als weltliches Postskriptum zum „Requiem“, das etwas früher vollendet wurde. Der Komponist selbst schlug kein konkretes außermusikalisches Programm vor.

Dvořák erweiterte die traditionelle Sonatensatzform um eine Art Intermezzo, dessen verträumte Atmosphäre mit der Vitalität des Hauptthemas kontrastiert. Sein Werk widmete er der Prager Universität, die ihn mit der Ehrendoktorwürde ausgezeichnet hatte. (10')

Die Cellisten verdanken **Joseph Haydn** (1732–1809) zwei Konzerte: das erste (in C-Dur) wurde in den frühen 1760er Jahren geschrieben, das zweite ist etwa zwanzig Jahre jünger. Beide schuf der Komponist während seiner Tätigkeit für die Herzöge von Esterházy komponiert. Das **Cellokonzert Nr. 2 D-Dur** (1783) wurde einer alten Überlieferung zufolge für Anton Kraft, den ersten Cellisten der Hofkapelle, geschrieben, der nicht nur die Gestaltung des Soloparts beeinflussen sollte, sondern lange Zeit sogar als der eigentliche Schöpfer des Werkes galt (bis man 1951 das Manuskript mit Haydns Handschrift fand). Erst seit fünf Jahren weiß man hingegen, dass das Konzert D-Dur von dem Londoner Virtuosen James Cervetto uraufgeführt wurde, den das Publikum für Klangfarbe und Expression schätzte. Im Lichte der Rezension von 1784 wird deutlich, dass die Partitur Cervettos Virtuosität und Kantabilität vollkom-

men ausnutzt. Das bescheidene Orchester besteht hier aus zwei Oboen, zwei Hörnern und Streichern.

Haydn ist zu verdanken, dass eine bemerkenswerte Emanzipation des Cellos vonstattenging, es konnte die Viola da Gamba als Bassinstrument ablösen. Haydn stabilisierte den Platz des Cellos im Orchesterensemble, er machte es auch als Soloinstrument unabhängig – in den beiden Konzerten nutzte er meisterhaft alle Register des Cellos, indem er „eine souveräne Technik verwendete, die von Cellisten-Praktikern entlehnt, aber auf höchst individuelle Weise entwickelt wurde“ (R. Suhecki). (25')

Die zweigliedrige Form der **Sinfonie Nr. 2 B-Dur op. 19** (1909/1910) von **Karol Szymanowski** (1882–1937) folgt dem Muster, das der Komponist bereits in seiner Klaviersonate Nr. 2 A-Dur entwickelt hat. Die beiden Werke bestehen nämlich aus einem Sonatensatz und einer Variationsreihe, die eine Fuge krönt. Die Sinfonie B-Dur enthält sechs Variationen – das Thema und die ersten zwei Variationen entsprechen dem traditionellen langsamen Satz, die weiteren drei bilden wiederum ein Scherzo-Äquivalent. Die Fuge, der die letzte Variation vorangestellt wurde, schließt das Ganze als eine Art Finale. Die Kritiker sind sich einig, dass diese Partitur Szymanowskis vorherige Schaffensperiode zu „resümieren“ scheint, anstatt neue Wege zu bahnen. Sie verrät noch Affinitäten zu Richard Strauss' Musik, es gibt hier aber mehrere Stellen, die an Claude Debussys moderneren Stil erinnern.

Obwohl der Titel die Tonart B-Dur signalisiert (worauf auch der erste Orchesterakkord hinweist), bleibt das tonale Bild der Sinfonie wegen der reichen Chromatik äußerst kompliziert. Bemerkenswert ist das anmutvolle Hauptthema des ersten Satzes (*Allegro moderato e grazioso*), gleich zu Beginn von der Solovioline angestimmt.

Das erste Glied des zweiten Satzes bildet das tiefe und expressive Thema (*Lento*) mit den ersten zwei Variationen (*L'istesso tempo*), die das Lyrische des Themas hervorheben. In der ausgedehnten dritten Variation (*Scherzando, molto vivace*) bearbeitet Szymanowski auf sehr raffinierte Weise nicht nur das Hauptthema, sondern auch frühere melodische Motive und macht diesen Ausschnitt einem spektakulären „Konzert für Orchester“ ähnlich, in dem verschiedene Instrumentengruppen ihr Virtuosität zeigen. Danach erscheinen zwei stilisierte Hoftänze: Gavotte und Menuett. Die letzte Variation (*Vivace e capriccioso*) führt direkt zur Fuge (*Allegro moderato, molto energico*). Ihr erstes Thema rührt vom Thema der Variationen her, dann tauchen noch vier (!) andere auf – dieser kunstvollen polyphonen Form kommt das Gewicht eines rekapitulierenden Finales der ganzen Sinfonie zu.

Teresa Chylińska kommentierte: „Szymanowskis Glaube an den einzigartigen Platz seiner Sinfonie B-Dur in der Geschichte der polnischen Sinfonik war kein Ausdruck von Größenwahn. Er kannte die Leistungen seiner Vorgänger auf diesem Gebiet sehr gut und betrachtete sie skeptisch“. Vor dem Hintergrund der Partituren von Zygmunt Noskowski, Emil Młynarski oder Ignacy Jan Paderewski „ist Szymanowskis Sinfonie Nr. 2 wahrhaftig ein Werk, »wie es kein Pole je zuvor geschrieben hat«, da es aus der reinen musikalischen Materie geboren wurde und nur deren Prinzipien unterliegt“. (35')

Piotr Urbański

(Deutsche Fassung von Tomasz Kowalewski)

Unsere Konzertempfehlungen:

28.02.

GRANDIOSO

Das Füllhorn

sinfonisches Konzert

Fr, 19.00

Sinfonieorchester der Philharmonie Stettin

Gabriel Czopka Horn

Johannes Klumpp Leitung

W. A. MOZART – Thamos, König in Ägypten KV 345 (Auszüge)

R. STRAUSS – Hornkonzert Nr. 1 Es-Dur op. 11

F. SCHUBERT – Sinfonie Nr. 9 C-Dur „Die Große“ D. 944

07.03.

ZU GAST IN DER PHILHARMONIE

Musik der Stille

Chorkonzert

Fr, 19.00

Chor des Polnischen Rundfunks – Luślawice

Maria Piotrowska-Bogalecka Leitung

J. RUTTER – God Be in My Head

J. MACMILLAN – A Child's Prayer, Lux aeterna

A. PÄRT – Da pacem Domine

R. R. BENNETT – A Good-Night

J. RHEINBERGER – Abendlied

H. HOWELLS – Requiem (Auszüge)

J. CAMERON – Lux aeterna (Chorfassung von E. Elgars „Nimrod“)

J. TAVENER – Svyati

14.03.

GRANDIOSO

Essenz des Wienerischen

sinfonisches Konzert

Fr, 19.00

Sinfonieorchester der Philharmonie Stettin

FeelHarmony Quintet

Liya Petrova Violine

Przemysław Neumann Leitung

L. van BEETHOVEN – Ouvertüre zum Ballett „Die Geschöpfe des Prometheus“ op. 43

L. van BEETHOVEN – Violinkonzert D-Dur op. 61

J. HAYDN – Divertimento B-Dur Hob. II:46

J. BRAHMS – Variationen über ein Thema von Haydn op. 56

**ORKIESTRA W DZISIEJSZYM KONCERCIE:
ORCHESTRE IM HEUTIGEN KONZERT:**

KONCERTMISTRZ /
KONZERTMEISTER
Paweł Maślanka

I SKRZYPCE / 1.VIOLINE

Joanna Goch
Elżbieta Fabiszak-Dąbrowska
Edyta Wolańska
Andrii Kreshchenskyi
Izabela Wojciechowska
Joanna Hajkiewicz
Wioletta Borkowska
Alina Krzyżewska
Anna Majewska
Dominik Gugala
Marcin Kieruczenko
Olga Rozmus
Maciej Musiał

II SKRZYPCE /2.VIOLINE

Anna Przerwa
Diana Miszkiel-Gugala
Robert Smoliński
Magdalena Pajestka
Joanna Ostaszewska
Miłosz Kosmal
Małgorzata Borowiecka
Alicja Poręba
Robert Cybulski
Patrycja Kozak
Łukasz Górewicz
Aleksandra Górka

ALTÓWKI / BRATSCHÉ

Grzegorz Sadowski
Wojciech Mazur
Ewa Jungiewicz
Galina Smolińska
Luca Persico
Aleksandra Majewska
Dominika Kotlicka
Izabela Joniec
Ludmiła Rusin
Zuzanna Konopczyńska*

WIOLONCZELE / CELLI

Tomasz Szczęsny
Klara Świdrów
Jacek Tomczak
Hanna del Noce
Ihor Chilipik
Natalia Wesołowska
Dorota Cieśla
Beata Sawrymowicz

KONTRABASY / KONTRABÄSSE

Paweł Jędrzejewski
Michał Mitschke
Jan Gottschling
Wojciech Gunia
Robert Możejewski
Mateusz Rzytko*

FLETY / FLÖTEN

Filippo del Noce
Joanna Kowalczyk
Anna Wojnowicz-Drężek

OBOJE / OBOEN

Mateusz Żurawski
Grzegorz Święciochowski
Piotr Kokosiński

KLARNETY / KLARINTTEN

Bogusław Jakubowski
Agata Sobieszek*
Piotr Wybraniec
Krzysztof Krzyżewski

FAGOTY / FAGOTTEN

Anna Bownik
Michał Szydłowski
Edyta Moroz

WALTORNIE / HÖRNER

Katarzyna Sułkowska
Oleksandr Melnychenko
Radosław Zamojski
Dmitrij Wdowiczenko
Dawid Kostrzewa

TRĄBKI / TROMPETEN

Sławomir Kuszvara
Bogdan Rymaszewski
Marcin Olkowski

PUZONY / POSAUNEN

Mateusz Kupski
Wojciech Bublej
Igor Puszkur

TUBA

Tomasz Zienkiewicz

KOTŁY / PAUKEN

Jorge Luis Valcarcel Gregorio

PERKUSJA / SCHLAGZEUG

Dariusz Jagiełło
Jacek Wierzchowski
Antonina Kadur*

HARFA / HARFE

Sandra Kasperek*

GALERIA POZIOM 4

Katarzyna Laskowska | Circulus

Wystawa malarstwa Katarzyny Laskowskiej to zbiór prac, które stanowią swoisty cykl ilustrujący sceny z życia. Zawierają się w nim relacje międzyludzkie, emocje oraz zachwyty nad otaczającą nas naturą.

Wszystko powyższe podlega procesowi zmian, który artystka ilustruje malując techniką „kółek”. Koło to forma ciągła, bez początku i końca. W odbiorze pozytywna, bez niepokojących kształtów ostrych. Zamierem artystki jest przekazanie poprzez swoją sztukę dobrych emocji wzbudzających dobre myśli i dobry nastrój. Cel jest osiągnięty, jeśli na twarzy odbiorcy zobaczy uśmiech.

Prace emanują energią i intensywnością kolorów. Kolory odzwierciedlają wyrazistą osobowość Kasi, która nie boi się ryzykować, wybiera kolory odważne, szczerze, ucieka od nieśmiałości i niezdecydowania. W swej sztuce nie idzie na żadne kompromisy i nie boi się odsłaniać siebie. Artystka zachęca do refleksji nad byciem tu i teraz, do zachwyty nad chwilą, nad momentem, nad miejscem, nad emocją.

„Circulus” to zaproszenie do wejścia w świat, w którym z ufnością czerpiemy z tego co było, z uśmiechem i odwagą wkraczając w to, co będzie.

Wystawa będzie dostępna do 2 marca 2025 roku:

Galeria dostępna jest dla odwiedzających w:

soboty: 12.00–16.00 (ostatnie wejście o 15.30)

niedziele: 12.00–16.00 (ostatnie wejście o 15.30)

Bilety w cenie 10 PLN dostępne są w kasie, biletomacie i na stronie filharmonia.szczecin.pl.

Wstęp bezpłatny dla dzieci do lat 10 i osób z niepełnosprawnościami.

Goście koncertów mogą odwiedzić galerię bezpłatnie w trakcie przerwy i pół godziny po zakończeniu koncertu.

GALERIA POZIOM 4

Katarzyna Laskowska | Circulus

Die Ausstellung der Werke von Katarzyna Laskowska ist eine Sammlung von Werken – sie machen einen einzigartigen Zyklus aus, der Szenen aus dem Leben darstellt: zwischenmenschliche Beziehungen, Emotionen sowie die Bewunderung für die umgebende Natur.

All dies unterliegt einem Veränderungsprozess, den die Künstlerin mit der „Kreis“-Technik wiedergibt. Ein Kreis ist eine kontinuierliche Form, ohne Anfang und Ende, positiv wahrgenommen, frei von beunruhigender Schärfe. Die Künstlerin hatte vor, durch ihre Kunst gute Gefühle zu vermitteln, die gute Gedanken und gute Laune hervorrufen. Dieses Ziel ist erreicht, wenn ein Lächeln auf dem Gesicht der betrachtenden Person zu sehen ist.

Die Werke strahlen Energie und Farbintensität aus. Die Farben spiegeln die ausdrucksstarke Persönlichkeit von Laskowska wider, die sich nicht scheut, Risiken einzugehen, indem sie mutige Farben wählt, Schüchternheit und Unentschlossenheit vermeidet. In ihrer Kunst wünscht sie sich keine Kompromisse, scheut sich nicht, sich zu offenbaren. Sie ermutigt uns, uns auf das Hier und Jetzt zu besinnen, uns am Augenblick, am Ort, an der Emotion zu erfreuen.

„Circulus“ ist eine Einladung, eine Welt zu betreten, in der wir mit Zuversicht aus der Vergangenheit schöpfen und uns lächelnd und mutig auf das, was kommen wird, einlassen.

Die Ausstellung kann bis zum 2. März 2025 besichtigt werden:

Die Galerie ist geöffnet:

samstags: 12.00–16.00 Uhr (letzter Einlass um 15.30 Uhr)

sonntags: 12.00–16.00 Uhr (letzter Einlass um 15.30 Uhr)

Eintrittskarten (10 PLN) sind an der Abendkasse, am Ticketautomaten und unter filharmonia.szczecin.pl erhältlich.

Der Eintritt ist für Kinder unter 10 Jahren und für Menschen mit Behinderungen frei.

Die Besucher der Konzerte können die Galerie in den Pausen und eine halbe Stunde nach Ende des Konzerts kostenlos besichtigen.

Informacje:

Sekretariat Filharmonii jest czynny:

od poniedziałku do piątku w godz. 8.30–16.30
tel. +48 91 430 95 11
sekretariat@filharmonia.szczecin.pl

filharmonia.szczecin.pl

Kasa Filharmonii:

tel. +48 91 431 07 20
infolinia +48 539 94 94 54
kasa@filharmonia.szczecin.pl

Kasa jest czynna:

od wtorku do czwartku w godz. 13.00–18.00
w piątek w godz. 13.00–20.00
w sobotę w godz. 12.00–16.00
oraz godzinę przed każdym biletowanym wydarzeniem,
którego organizatorem jest Filharmonia.

Infolinia jest czynna:

od wtorku do czwartku w godz. 10.00–16.00.

Informujemy o możliwości asystowania pracownikom Filharmonii osobom niepełnosprawnym podczas koncertów organizowanych przez Filharmonię. Prosimy o kontakt z kasą Filharmonii.

Abonament:

Zachęcamy do zakupu abonamentów na następujących zasadach:
przy zakupie przez jedną osobę co najmniej siedmiu (7) biletów normalnych/ulgowych na dowolnie wybrane koncerty* organizowane przez Filharmonię obowiązuje zniżka 15% od każdego biletu. Przy zakupie abonamentu przysługuje również zniżka na zakup produktów w sklepie Filharmonii.

Bilety grupowe:

Przy zakupie co najmniej piętnastu (15) biletów normalnych na jeden koncert.

Więcej: <https://filharmonia.szczecin.pl/bilety>

Filharmonia zastrzega sobie prawo do wprowadzania zmian w repertuarze.

*z wyłączeniem koncertów:
13-14.06.2025.

Informationen:

Das Sekretariat der Philharmonie ist geöffnet:

von Montag bis Freitag 8.30–16.30 Uhr
Tel. +48 91 430 95 11
sekretariat@filharmonia.szczecin.pl

filharmonia.szczecin.pl

Kasse:

Tel. +48 91 431 07 20
Info +48 539 94 94 54
kasa@filharmonia.szczecin.pl

Die Kasse ist geöffnet:

von Dienstag bis Donnerstag 13.00–18.00 Uhr
am Freitag 13.00–20.00 Uhr
am Samstag 12.00–16.00 Uhr
und eine Stunde vor jeder von der Philharmonie organisierten Veranstaltung.

Info:

von Dienstag bis Donnerstag 10.00–16.00 Uhr.

Wir informieren über die Möglichkeit der Assistenz der Menschen mit Behinderungen während der von der Philharmonie organisierten Konzerte. Weitere Informationen an der Kasse der Philharmonie.

Aboservice:

Wir empfehlen Ihnen, Abonnements nach folgenden Regelungen zu erwerben:
Beim Kauf von mindestens sieben (7) normalen/ermäßigten Tickets Eintrittskarten für beliebig ausgewählte Konzerte* der Philharmonie durch eine Person gilt ein Rabatt 15% auf jede Karte. Beim Kauf eines Abonnements erhalten Sie außerdem einen Rabatt auf den Kauf von Produkten im Philharmonie-Shop.

Gruppentickets:

Beim Kauf von mindestens fünfzehn (15) normalen Tickets pro Konzert.

Mehr Infos: <https://filharmonia.szczecin.pl/bilety>

Die Philharmonie behält sich Besetzungs- und Programmänderungen vor.

*mit Ausnahme der Konzerte:
13-14.06.2025.

Patron Sezonu Artystycznego 2024/2025

STRABAG
WORK ON PROGRESS

Partner Motoryzacyjny Filharmonii

BMW
Bońkowsy

Znajdą nas Państwo / Unsere Webpräsenz:

facebook.com/filharmoniaszczecin
instagram.com/filharmoniaszczecin
x.com/filharmoniaSZN
youtube.com/filharmoniaszczecin
filharmonia.szczecin.pl